

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீகൃஷ்ணாய வரவ்ய ஹ்ருண நம:.

ஸ்ரீகൃஷ்ணெ உவாய நாய நம:.

ஸ்ரீ ம ஹா ப ர த ம் .

ஸ்வர்க்காரோஹணபர்வம்.

முதலாவது அத்தியாயம்.

1. நாராயணம் நமஸ்யுத்யு நாரஹெவ நரோததம் |

ஷெவீஃ வரவஸ்தீம் வ்யூலம் துகாஜயஸீந்தாயெசு |

(முதிஷ்டிபர்வம் வர்க்கத்தில் துரியோதனனுடைய நெஞ்சையையக் கண்டு அவனுடன் வலங்குப் பெறாமல் சீமன் முதலியோரைக் காண விந்நியது.)

ஐசுரமேதாயர், “முனிவரே! என்னுடைய பாட்டன்மாரகனான பாலபலங்களுள் திருமகராஷ்டிரமுடையவர்களும் ஒன்றின்ஒன்று மேலான பாலபலங்களும் முன்பு நடந்தருந்தன ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து எந்தஸ்தா வந்தன அடைந்தார்நார் இதனை நான் கேட்க விரும்புகிறேன். ஆச்சரி யான பொய்கையுள்ளவரான வியாஸ பத்திரிபிரிணல் அனுமதிக்கொடுக் கப்பட்டீர், எல்லாம் அறிந்தவராக இருக்கிறீரென்று என்னால் கருதப் பட்டிருக்கிறீர்” என்று வினவ, வைசம்பாயனர் சொல்லத்தொடங்கினார்.

“ஆகவே! உம்முடைய பாட்டன்மாரகனான யதிஷ்டிரர் முதலான வர்கள் தரிசித்தபொண்ணார் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து எதைச் செய்தார் நமோ அதைக்கேளும். தர்மராஜரான யதிஷ்டிரர், தரிசித்தபொண்ணும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து, (அங்கு) ஒளிபொருந்தியவனும், ஆஸனத்தின் பிற்றிறுப்பவனும், வீரகாந்தமியினல் சூழப்பட்ட சூரியன்போலப் பர காசுப்பவனும், புண்ணிய கர்மத்தைச் செய்தவர்களும் பிரகாசிக்கின்ற வர்களுமான தேவர்களுளும் ஸாத்யர்களுளும் கூடினவனுமான துரி

1. இதன் உரை விசேஷத்தை ஆதிபர்வம் முதற்பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

யோதனைப் பார்த்தார். பிறகு, புதிஷ்டிராஜர் துரியோதனனுடைய செல்வத்தைக்கண்டு அவன்பீது பொறுமைகொண்டு அங்குள்ளவர்களை நோக்கி, 'பேராசைபுள்ளவனும் நீண்ட ஆலோசனையில்லாதவனுமான துரியோதனனுடன் சேர்ந்து (இருக்கும்படியான) உலகங்களை நான் விரும்பவில்லை. தேவர்களே! முன்பு பெரியவனத்தில் கஷ்டப்பட்டவர்களான நாங்கள் எவன் சிந்தித்தம் எல்லாப் பூமியையும் ஸுஹருத்துக்களையும் பந்துக்களையும் புத்தத்தில் பலாத்காரமாகக் கொன்றோம்மா, பாஞ்சாலனுடைய புத்திரியும் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவளும் மேன்மை பெற்று அங்கங்களுள்ளவரும் எங்களுடைய பதனியுமான திரௌபதியும் ஸபையின் நடுவில் சூருக்களின் முன்னிலையில் இழுக்கப்பட்டாள், (அப்படிப்பட்ட) துரியோதனைப் பார்க்க எனக்கு இஷ்டமில்லை. என்னுடைய பிரதாக்கள் எங்கு இருக்கின்றனவோ அவ்விடம் செல்ல நான் விரும்புகிறேன்' என்ற வார்த்தையை உரக்கச் சொல்லிக்கொண்டு விரைவாகத் திரும்பினார்.

நாரதர், அவரை நோக்கி, நகைத்துக்கொண்டு, 'ராஜப்ரேஷ்டயினே! இவ்விதம் செய்ய வேண்டாம். ஸ்வர்க்கத்தில் வாலஸம் செய்தால் விரோதமும் நசித்துவிடும். புதிஷ்டிர! சிறந்தகைகளுள்ளவனே! துரியோதனராஜனைப் பற்றி இவ்வித வார்த்தையை எவ்விதத்திலும் சொல்லாதே. என்னுடைய இந்த வார்த்தையையும் கேள். இந்தத் துரியோதனராஜன் தேவர்களுடன் கூட வீழ்வான்களும் ஸ்வர்க்கத்தில் வலிப்பவர்களுமான ராஜப்ரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறான். தேவர்களுக்கொப்பான நீக்களெல்லாரும் எவனும் புத்தத்தால் துண்டாடப்பட்டு உங்களை சீர்த்ததை புத்தத்தில் வேறாமல் செய்து வீரவேக கதியை அடைந்தீர்களோ, பெரிய பயம் நேர்ந்த பொழுதும் பயமில்லாமல் பூமியில் ஆண்டு வந்தவனை அப்படிப்பட்ட இந்தத் துரியோதனை சூத்திரியதர்மத்தால் இந்தஸ்தானத்தை அடைந்தான். புத்திரினே! நுதாட்டத்தால் உண்டுபண்ணப்பட்டதை மனத்தில் வைக்கக்கூடாது. நீ திரௌபதியின் கஷ்டத்தையும் சிந்திக்கக்கூடாது. புத்தங்களிலும் மற்ற விஷயங்களிலும் உங்களுக்கு ஞானிகளால் உண்டுபண்ணப்பட்ட மற்றக் கஷ்டங்களையும் நீ நினைக்கக்கூடாது. முறையடி துரியோதனராஜனுடன் சேர்ந்திரு. ராஜினே! இது ஸ்வர்க்கம். இங்கு விரோதங்கள் இருக்க மாட்டா' என்று சொன்னார்.

நாரதரால் இவ்விதம் சொல்லப்பட்டவரும் மேதாவியும் கௌரவராஜருமான புதிஷ்டிரர் பிரதாக்களைப்பற்றி வினாவாகிப் பின் வரும்

வாக்கியத்தைச் சொல்லலானார். 'பிராம்மணரே! நாரதரே! தர்மத்தை அறியாதவனும், பாபியும், பூமியிலுள்ள நல்லோர்களுக்குத் தீமையைச் செய்தவனும், மனிதர்களுடனும் யானைகளுடனும் கூடிய பூமியானது சீக்கிரம் அழியவும் நரங்களுக்கும் பகை தீர்க்க விரும்பிக் கோபத்தால் எரிக்கப்படவும் காரணமாயிருந்தவனுமான துரிதோபதனனுக்கு ஸநாதனமான இந்த வீரலோகங்கள் கிடைத்திருக்கின்றனவால் வீரர்களும் மஹாத்மாக்களும் சிறந்த வீரதமுள் ளவர்களும் ஸத்யமான பிரதிஜனையுள்ளவர்களும் உலகத்தில் குரர்களும் ஸத்யவாதிகளுமான என்னுடைய பிராதாக்களுக்கு எந்த உலகங்கள் கிடைத்திருக்கின்றன? அவர்களையும், மஹாத்மாவும் ஸத்யஸந்தனும் குந்தியின் மைத்தனுமான கர்வனையும் திருஷ்டத்யும்னனையும் ஸாத்யசியையும் திருஷ்டத்யும்னனுடைய புத்திரர்களையும் நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். எந்த அரசர்கள் சுகத்திரியதர்மத்தால் ஆயுதங்களால் மரணமடைந்தார்களோ அவர்கள் எங்கே இருக்கின்றனர்? அந்த மன்னர்களை நான் (எங்கே) பார்க்கிறேன்? நாரதரே! வீராடனையும் துருபதனையும் த்ருஷ்டகேதுமுதலான அவர்களையும் பாஞ்சால குமாரனான சிகண்டியையும் திரௌபதியின் எல்லாப் புத்திரர்களையும் (ஒருவராலும்) அவமதிக்கமுடியாதவனான அபிமன்யுவையும் பார்க்க விரும்புகிறேன்' என்றார்.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

-----o-----

(யுதிஷ்டிரர் தம்மவிரிந்த மீடத்திலேயே வஸிக்க விரும்பியதும், மீதவநாதன் உறவினரைக்காட்டி யுதிஷ்டிரரை நாகத்துக்கழைத்துப் போனதும், அதனைக்காணப்போனமல் தீரும்பின யுதிஷ்டிரர் அஸ்தம்ஸவர் தம்மவனெனத்தேரிந்து தாம் இந்நீரானிடம் வா மறுத்ததும், நாதன் அதனை இந்நீரானுக்குத் தேரிவித்ததும்.)

(ஆவர்), 'தேவர்களே! அளவற்ற பராக்ரமமுள் ளவனுள் கர்வனையும் பிராதாக்களும் மஹாத்மாக்களுமான புதாமன்யுவையும் உத்தமௌ ஜஸையும் இங்கு நான் பார்க்கவில்லை. எந்தமஹாசாதர்கள் (என்னிமித்தம்) யுத்தமாகிற அக்னியில் சரீரங்களை ஹோமம் செய்தார்களோ, எந்த அரசர்களும் அரசகுமாரர்களும் என்னிமித்தம் யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டார்களோ, மஹாசாதர்களும் புலிக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ளவர்களுமான அவர்களெல்லாரும் எங்கே? புருஷபுரேஷ்டர்களான அவர்களே

ஆம் இந்த உலகமானது ஜயிக்கப்பட்டதா? தேவர்களே! அந்த மஹாபாரதங்களெல்லாரும் இந்த உலகங்களை அடைந்திருந்தால், நான் அந்த மஹாத்மாக்களுடன் சேர்ந்து வலிப்பீயென்று தெரிந்துகொள்ளுங்கள். அந்த அரசர்களால் அழிவற்றதும் சுபமுமான இந்த உலகம் அடையப்படவில்லையா? அப்படியானால் பிராதாக்களும் ஞாதிசுருமான அவர்களில்லாமல் நான் வலிக்கமாட்டேன். அக்காலத்தில், (இறந்தவர்களுக்கு) ஜலதர்ப்பணம் செய்யும்போது, 'கர்ணனுக்கு ஜலதர்ப்பணம் ரெய்' என்று சொன்ன தாயாநினுடைய வசனத்தைக் கேட்டு அதனால் (இப்பொழுதும்) வருத்தமடைகிறேன். தேவர்களே! ஒப்பற்ற அறிவுள்ளவனான அந்தக்கர்ணனுடைய தாயாருடைய பாதங்களுக்கொட்பான இருபாதங்கலையும் பார்த்தும் நான் பிறருடையபடையைப் பிடிப்பவனான அவனை அனுஸரிக்கவில்லையென்பதைப்பற்றியும் அடிக்கடி பரிசுபிக்கிறேன். கர்ணனுடன் சேர்ந்த எங்களை யுத்தத்தில் இந்நிலைமையிலும் ஜயிக்கமாட்டார்கள். எவன் என்னால் அறியப்படாமல் ஸ்வயஸாகிரினால் கொல்லிக்கப்பட்டாரோ ஸுலிரியசுமாரனை அந்தக்கர்ணனை எவ்விடத்திலிருந்து வளர்த்தும் நான் பார்க்கவிரும்புகிறேன். மயங்கரமான மரகரமேரன் எவனும் எனக்குப்பிரானைக்காட்டினும் நிக்க பிரியனுமான பிரானையும் இந்நிலைமையிலும் கொல்பவனான அர்ஜுனனையும் மறந்துகொள்ளான நஞலஸுறந்தவர்களையும் தர்மத்தைச் செய்வாளான அந்தப் பாஞ்சாலியையும் நான் பார்க்க விரும்புகிறேன். இங்கு இருக்க எனக்கு விருப்பமில்லை. இவ்வீதம் உண்மையாக உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். தேவர்களே! பிராதாக்களில்லாதவனான எனக்கு ஸ்வர்க்கத்தால் என்னபயன்? அவர்கள் எங்கே இருக்கிறார்களோ அது எனக்கு ஸ்வர்க்கம். இது ஸ்வர்க்கமன்று என்பது என்னுடைய கருத்து' என்று சொன்னார்.

தேவர்கள், (யுகிஷ்டிரரே!) உமக்கு அவ்விடத்தில் பாதங்குகளிருக்குமானால் அவ்விடம் போகலாம், தயாரிக்கவேண்டாம். நாங்கள் தேவராஜனுடைய கட்டளையினால் உமக்கும் பிரியத்தைச்செய்யா (ஆபத்தர்களாக) இருக்கிறோம்' என்று சொன்னார்கள். தேவர்கள் அந்த யுகிஷ்டிரரை நோக்கி இவ்வீதம் சொல்லிவிட்டுப் பிறகு தேவாதிசை நோக்கி, 'மறைவரைத்தடுக்கச் செய்யலாம்! யுகிஷ்டிரருக்கு ஸுஹருத்துக்களைக் காண்பிரயமாக' என்று உத்தரவுசெய்தார்கள். சாஜய்ரேஷ்டரே! பிறகு, சூத்திரத்திரமான அரமரும் தேவதூதனும் சேர்ந்து அந்தப் புருஷய்ரேஷ்டர்கள் இருக்குமிடம் சென்றார்கள். முன்னால் தேவதூதனும் பின்னால் யுகிஷ்டிரரானுமாக அயங்கலான

தாம், செல்லமுடியாததும், பாபகாரத்தைச் செய்தவர்களால் அண்டியப் பட்டதும், இருனால் சூழப்பட்டதும், பயங்கரமானதும், தலைமயிர் களாகிற பாசிக்கொத்துக்களும் புல்தரைகளுமுள்ளதும், பாவத்தைச் செய்தவர்களுடைய வாஸனைதனுடன்கூடினதும், மார்ஸமும் உதிரமு மாகிற சேறுள்ளதும், காட்டு எக்கனாலும் 'பயங்கரமான கரடிகளாலும் சங்கனாலும்' கொதுகுதனாலும் சூழப்பட்டதும், இந்துமங்குளாக நாற் புறங்கலிலும் சிவன்களால் சூழப்பட்டதும், எலுவருளாலும் கூந்தல் களாலும் சிதைந்ததும், பூச்சிகளாலும் பழுக்களாலும் விபரபிக்கப்பட்ட தும், உலகிக்கின்ற அக்ஷரிகளில் கற்புறங்கலிலும் சூழப்பட்டதும், இந்நம்பிவிளாள் முகமுள்ள காகம் முதலவகைகளாலும் கழுதுகளா லும் ஸஞ்சரிக்கப்பட்டதும், ஊகிவிளாள் முகமுள்ளவைகளும் விர்திய மல்க்கொப்பானவைகளுமான பிரதான்களால் சூழப்பட்டதும், புஜம் கலும் கொடைகலும் கைத்தல்களும் விரிதிகளும் பாதங்களும் வெட் டப்பட்ட கர்மகலும் கிடைகள் உதிரம் இவகைகளுடன் கூடினவர்களும் ஆங்காங்கு உள்ளே நன்சம்பாட்டல்களுமான மனிதர்களுடன் கூடி னதான மல்க்கலத்தில் சென்றனர். தரிசாக்களமான அந்த அரசர் சிவன்களால் வெட்ட கற்புறள்ளதும் அயலானதும் மயிர்க் கூச் சந்தை உயிரிபுற ஹுவகாலும் அந்த மல்க்கல்க்கின் மத்தியில் பலவா ளும் ஆலோசனை செய்துவிட்டு வென்ற. சூத்திரின் புறநிரலான வசுந்திரன் உத்தமமான நம்பலம் சிதைந்ததும் அண்டவதற்குச் சிநி தான முடிபுத்தகமான சிவையார், கர்மவழங்கதும் கத்திகளால் சூழப்பட்டதான அலிபுத்தகத்தைதும், வறக்கப்பட்ட சிறிய பரற் கத்திவழும், கல்கிப்பட்ட இயற்புறமான கற்க்கலையும், நாற்புறக் கலிலும் கொதிக்குப்படி வெள்ளப்பட்டவைகளும் இருங்கினால் செய யப்பட்டவைகளுமான வன்வெள்க்குடங்கலையும், கரிய முட்களுள்ள தும் தொடமுடியாததுமான நரன் விலாஸத்தைதும், பாப கர்மத்தைச் செய்தவர்களுக்கு மற்முமல்க்க யாதனைகலையம் பரந்ததார். அவர் வெட்டகற்புறள்ள அந்த மல்க்கல்க்கைக்கவந்தி தெவதானை வேக்கி, நோம் இவ்விகளால் அந்த மல்க்கல்க்கில் எவ்வளவு தூயம் போகவேண் டிற்? என்னவைய பிரதானக்களான அவர்கள் விவக இருக்கின்ற வர்ப்? அதனை என்னமுட வெடும், இத்தகற் தேசமயனது தேவர்களுள் யாரு டையது? இக்கினை நான் தெயிற் முகமெள்ள விருங்குகிறேன்' என்று வினவினார்.

1. 'உத்தமாத' என்பது மூலம்.

அந்தத் தேவதூதன் தர்மராஜருடைய அந்த வார்த்தையைக் கேட்டுத் திரும்பி அவரை நோக்கி, 'நீர் இது வரையில் தான் வரலாம். என்னை திருப்பிவிடத் தகுந்தவராகிறீர். தேவர்களால் நான் அவ்விதம் சொல்லப்பட்டேன். ராஜஸ்ரேஷ்டரே! நீர் களைப்படைந்திருந்தால் வந்து விடும் என்று சொன்னான். பாரதரே! யுகிஷ்டிரரோ துயர முற்றவரும் அந்த வாசனையினால் முர்ச்சையடைந்தவருமாகத் திரும்புவதில் மணங்கொண்டு திரும்பினார். திரும்பினவரும் தர்மாத்மாவும் துக்கந்தாலும் சோகந்தாலும் வியாபிக்கப்பட்டவருமான அவர் அவ்விடத்தில் நாற்புறங்களிலும் சொல்லுகின்றவர்களுடைய தீனமான வார்த்தைகளைக் கேட்டார். (அவையாவன)—'ஓ! ஓ! தர்மபுத்திரரே! ராஜரீஷியே! புண்ணியமான குலத்தில் பிறந்தவரே! பாண்டவரே! எங்களை அனுக்கிரஹிக்கவேண்டியதற்காக ஒரு முகூர்த்தம் வரையில் நில்லும். ஐயா! (ஒருவராலும்) அவமதிக்கமுடியாதவரான நீர் வரும் பொழுது உம்முடைய மணத்தைப் பிண்தொடர்ந்ததும் புண்யமுமான காற்றானது வீசுகிறது. அதனால், எங்களுக்கு ஸுகமுண்டாயிற்று. குந்தியின் குமாரசரே! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! நாங்கள் உம்மை பார்த்துக்கொண்டிருந்தால் நீண்டகாலம் ஸுகம பெறுவோம். நீண்டகைகளுள் அவரே! பாரதரே! கௌரவ்யரே! நீர் ஒரு முகூர்த்தகாலம் இங்கு நில்லும். நீர் நின்றுகொண்டிருந்தால் பாதனைபாணது எங்களைப் பிடிக்கிறதில்லை' (என்பன). ராஜரீ! அவர் அவ்விடத்தில் நாற்புறங்களிலும் சொல்லுகின்றவர்களும் வெதனை புள்ளவர்களுமான ஜனங்களுடைய இப்படிப் பலவிதமான தீனவாசனங்களைக் கேட்டார். அந்த யுகிஷ்டிரரும், தீனமாகச் சொல்லுகின்ற அவர்களுடைய வார்த்தையைக் கேட்டுக் கருணைமேலிட்டு 'ஆ! கஷ்டம்' என்று சொல்லி நின்றார். அந்தப் பாண்டவர், வாட்டமுற்றவர்களும் துக்கப் படுகின்றவர்களுமான அவர்களுடைய அந்த வார்த்தைகளை, முன் அடிக்கடி கேட்கப்பட்டவைகளாக இருந்தும், (அப்பொழுது) அறியவில்லை, அந்த வார்த்தைகளை அறியாதவரும் தர்மபுத்திரருமான யுகிஷ்டிரர், 'நீங்கள் யார்? ஏதற்காக இங்கிருக்கிறீர்கள்?' என்று வினவினார். இவ்விதம் வினவப்பட்ட அவர்களெல்லாரும், பிறகு, 'பிரபுவே! நான் கர்ணன்; நான் பீமஸேனன்; நான் அர்ஜுனன்; நான் நகுலன்; நான் ஸஹதேவன்; நான் திருஷ்டத்யும்னன்; நான் திரொளபதி; (நாங்கள்) திரொளபதியின் புத்திரர்கள்' என்று இவ்விதம் நாற்புறங்களிலும் உரக்கக் கூவினார்கள். அரசரே! அப்பொழுது, அவ்வரசர் அவ்விடத்திற்குத் தகுந்த

வைகளான அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு, பிறகு, 'இது தெய்வத் தால் செய்யப்பட்டதா? மஹாத்மாக்களான காணனாலும் அழகிய இடையுள்ளவளான திரொபதியினாலும் திரொபதியின் குமாரர்களாலும் செய்யப்பட்ட பாப கர்மமா? பாபஸம்பந்தமுள்ளதும் மிக்க பயங்கரமுள்ள இந்த இடத்தில் இருப்பவர்களும் புண்பகர்மத்தைச் செய்தவர்களான இவர்களனைவரிடத்திலும் பாவத்தை நான் அறியவில்லை. திருதராஷ்டிரபுத்திரான தூர்யோதனராஜன் என்னசொல்து, அவ்விதம் ஒளியுடன் மடினவனும் மஹேந்திரன் போலச் சொல்வபுள்ளவனும் மிகப் பூஜிக்கப்பட்டவனுமாகிப் பாசிகளான எல்லா அலுவலர்களுடைய வளரிக் கிறானா? தர்மத்தையறிந்தவர்களும் குரர்களும் ஸத்யத்தையும் சாஸ்திரங் களையும் முக்கியமாகக் கொண்டவர்களும் சஷ்டத்திரயதர்மத்தில் பற்றுத லுள்ளவர்களும் வித்வான்களும் விதிஷ்டியாகச் செய்தவர்களும் மிகுதி யான தகனியைக் கொடுத்தவர்களான இவர்களெல்லாரும் இப்பொழுது நரகத்தை அடைந்திருப்பது எதனுடைய காரியம்? நான் தூங்குகிறேனா? விழித்துக்கொண்டிருக்கிறேனா? அறிவுள்ளவனாக இருக்கிறேனா? பிரஜைகளுடைய இழந்தவனாக இருக்கிறேனா? ஒ! ஒ! இது சித்தத்தின் விசாரமா? அல்லது, எனக்குச் சித்தம் பிரமமா?' என்று ஆலோசித்தார். யதிஷ்டிராஜர் இவ்விதம் துக்கத்தாலும் சேகசத்தாலும் கவரப்பட்டவரும் சிந்தையினால் கலங்கின இந்திரியங்களுள் அவருமாகிப் பலவிதம் ஆலோசித்தார். தர்மபுத்திரரான யதிஷ்டிராஜர் கிருஞ்சினங்கொண்டு தேவர்களையும் தர்மத்தையும் சிந்தித்தார். மலிமையான சேகசத்தால் மிகத் தடுக்கப்பட்டவரான அவர் தேவதூதனை நொக்கி, 'நீ எவர்களுடைய தூதனா? அவர்களிடம் செல். 'நான் அவ்விடம் வரமாட்டேன். (இவ் விடத்திலேயே) வலிக்கிறேன்' என்று சொல். ஸுகத்தை அனுபவித்தவர்களான என்னுடைய இந்நகர் பிரதானங்கள் என்னை ஆபரணத்தினால் துக்கப்படுகின்றனர்' என்று சொன்னார். அரசரே! புத்தியுள்ளவரும் பால்கினின் புத்திரருமான யதிஷ்டிராஜர் இவ்விதம் சொல்லப்பட்ட அந்தத் தேவதூதன் அப்பொழுது தேவர்களுக்கரசனான இந்திரன் இருக்குமிடம் சென்று தர்மராஜர் செய்யுள்ளும் பரிந்துரை, அவர் சொல்லியபடி, முழுவதும் தெரிவித்தான்.

முன்னுரவது அத்தியாயம்.

—:—

(புதிஷ்டியாரின் உறுதியைக்கண்டு இந்திரன் முதலியவர்கள் வந்ததும், யமன் புதிஷ்டியரைப் புகழ்ந்து நாகங்கள் மாயையால் வந்தன வென்றதும், புதிஷ்டியர் தேவசரீரம் பெற்றுத் தேவரிஷிகள் துதிக்கத் தம்பியளிந்துமிட்டுக் கொண்டும்.)

கௌரவ்யரீர! குந்தியின் புத்திரரும் தர்மராஜருமான யுகிஷ்டியரர் ஒரு முகூர்த்தகாலம் நின்றவுடன், இந்திரன் முதலான தேவர்கள் அவ்விடம் வந்தார்கள். அந்தத் தர்மமும், அந்த வேந்தனை நன்கு பரிசைஷ செய்துவிட்டு, வடிவமெடுத்துக்கொண்டு குருராஜரான அந்த யுகிஷ்டியரர் எவ்விடத்திலிருக்கிறாரோ அவ்விடம் வந்தது. ராஜரீர! சீரகாசிக்கின்ற வடிவமுள்ளவர்களும் புன்மமும் பரிசுத்தமுமான செய்கையுள்ளவர்களான அந்தத் தேவர்கள் வந்தவுடன், அந்த இருள் எல்லிவிட்டது. அவ்விடத்திலிருந்தவைகாரான பாசிகளுடைய அந்த யாதனைகளும் வைகாணியென்னும் கதிரும் முள்ளிலைமரமும் பம்புகரமான இருப்புக்குடங்களும் கற்களும் அங்கு நாற்புறங்கனிவியிருந்த விகாரமான சீரங்களுக்கும் காணப்படவில்லை. கௌரவ்யரான அரசர் மிகச் சிறந்த ஒளியுள்ள அவர்களனைவரையும் கண்டார். பாரதரீர! பிறகு, ஸுகமான ஸ்பரிசமுள்ளதுப் புண்ணியமான வாஸனையைக் தரிப்பதுள் அந்தமும் மிக்க குளிர்ச்சியுள்ள துமாவை காற்றடித்து தேவர்களுடைய அருகிலிருந்து விசிறல். மருத்துக்களும் இந்திரனும் வஸுக்களும் அப்பரிவிதேவர்களும் ஸாத்பர்களும் ருத்ரர்களும் ஆதித்தியர்களும் மற்றமுள்ள தேவர்களும் விரித்தர்களும் சிறந்த பிஷிகளுமான எல்லாரும், சிறந்த தேஜுஸவ்வரும் தர்மபுத்திரருமான அரசர் இருக்கும்படித்திற்கு வந்தார்கள். பிறகு, தேவர்களுக்கரசனும் சிறந்த காந்தியுள்ளவனுமான இந்திரன், புதிஷ்டியரை நோக்கி ஸமாதானம் செய்துகொண்டு, நின்றவரும் வசனத்தைச் சொல்லலானான்.

'புதிஷ்டியரீர! சிறந்த கைகளுள்ளவரீர! தேவக்கூட்டத்தகார் உம் மிடத்தில் ஸந்தோஷமடைந்தார்கள். புருஷஸரீரஷ்டரீர! சிரபுவே! இவ்வளவு போதும். வாரும்; வாரும். நீண்ட கைகளுள்ளவரீர! உம்மால் வித்தியானது அடையப்பட்டது. உமக்கு அசுஷயமான உலகங்களும் கிடைத்தன. (உம்முடைய) சீராதர்களுக்கும் ஸுஹிருத்துக்களுக்கும் சித்தாரமும் மிகப் பூஜிக்கப்பட்டதுமான கதியானது எரிபட்டது. நீர் கோபித்துக்கொள்ளக்கூடாது. என்னுடைய இந்த

வார்த்தையையும் கேளும். ஐயா! எல்லா அரசர்களும் அவுர்ப்பமாக
 நரகத்தைப் பார்க்கவேண்டும். புருஷ்யரேஷ்டரே! புண்யங்களும்கூட
 பாவங்களும் இரண்டு வகைகளாக இருக்கின்றன. (அவற்றில்) எவன்
 முந்திய புண்யத்தை அனுபவிக்கிறானோ அவன் பிந்தி நரகத்தை அடை
 கிறான். எவன் முந்தி நரகத்தை அடைகிறானோ அவன் பிந்தி ஸ்வர்க்
 கத்தை அடைகிறான். எவன் அதிகமான பாவத்தைச் செய்தவனோ
 அவன் முதலில் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான். தர்மம் தவறாதவரே
 யீர் அதிகமான புண்ணியகர்மங்களைச் செய்தவர். சிறிது பாவமுள்ளவர்.
 அரசரே! ஆகையால், மேன்மையை சிறும்புகிறவனான என்னால் நீர்
 இவ்வீதம் நடத்தப்பட்டார். உம்மால் துரோணர் புத்திரர்விஷயத்தில் வியா
 ஜத்தால் வஞ்சிக்கப்பட்டாரன்றோ? அரசரே! ஆகையால், உமக்கு வியா
 ஜத்தினாலேயே நரகம் காண்பிக்கப்பட்டது. பீமஸேனனும் அர்ஜுனனும்
 நகுல ஸஹதேவர்களும் கிருஷ்ணபென்னும் திரொளபதியும் உம்மைப்
 போலவே வியாஜத்தால் நரகத்தை அடைந்தார்கள். புருஷ்யரேஷ்டரே!
 வாரும். அவர்களும் பாபத்திலிருந்து விடுபட்டார்கள். பரத்யரேஷ்டரே!
 உம்முடைய பாபத்தைச் சார்ந்தவர்களான எந்த அரசர்கள் புத்தத்தில்
 கொல்லப்பட்டார்கள்வோ அவர்களானவரும் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து
 விட்டார்கள். அவர்களேப் பாரும். நீர் எவனுக்காகப் பரிதபிக்கிறீரோ
 சிறந்த வில்லாளியும் ஆபுதங்களை ஏந்தியவர்களான அனைவருள்ளும்
 சிறந்தவனுமான அந்தக் கன்னனும் உத்தமமான வலித்தியை அடைந்
 தான். பிரபுவே! சிறந்த கைகளுள்ளவரே! புருஷ்யரேஷ்டரே! புருஷ
 யரேஷ்டனும் தனக்குரிய ஸ்தானத்தை அடைந்தவனும் ஸூரியகுமா
 ரனுமான அந்தக் கண்ணைப் பாரும். நிராகத்தை விடும். தம் தம்
 ஸ்தானத்தை அடைந்தவர்களான பிராகாக்களையும் புத்திரர்களையும்
 உமது பாபத்தைச்சார்ந்த மன்னர்களையும் பாரும். உம்முடைய மனத்
 தினுள்ள வருத்தம் விலகட்டும். கௌரவரே! நீர் முதலில் கஷ்டத்தை
 அனுபவித்தீர். இனிமேல் சோகமும் ரோகமுமற்றவராக என்னுடன்
 ஸஞ்சாரம் செய்யும். சிறந்த கைகளுள்ளவரே! ராஜரே! நீர் செய்த புண்ய
 கர்மங்கள் தவங்கள் தானங்கள் அடைந்தனானங்கள் இவற்றின் பயனை
 அடையும். இப்பொழுது, உம்மைத் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் சிறந்த
 வர்களான அபஸ்ரஸுகளும் அழுக்கற்ற ஆடைகளையும் ஆபாணங்
 களையும் தரித்துக்கொண்டு மங்களமாக ஸ்வர்க்கத்தில் உபசரிக்கட்டும்.
 சிறந்த கைகளுள்ளவரே! நீர் ராஜஸூயத்தால் ஜபிக்கப்பட்டவைகளும்
 அபஸ்ரஸுத்தால் உம்முண்ணப்பட்டவைகளுமான உலகங்களையும்

தவத்தின் சிறந்த பயனையும் அடையும். யுதிஷ்டிரே! எல்லா அரசர் களுக்கும் மேலாகவுள்ள உலகங்கள் உட்குக் கிடைத்தன. பார்த்திரே! நீர் அனைவதளில் ஹரிச்சந்திரன்போல ஸஞ்சரிக்கப்போகிறீர். மாந்தரதா என்னும் ராஜரிஷியானவர் எவ்விடத்தில் இருக்கிறாரோ பிரதனென்ன னும் அரசன் எந்த இடத்தில் இருக்கிறானோ துஷ்பந்த குமாரான பா தன் எந்த இடத்தில் இருக்கிறானோ அந்தவிடத்தில் நீர் ஸஞ்சரிக்கப் போகிறீர். குந்தியின் புத்திரே! ராஜேந்திரே! புண்ணியமானதும் சூவுலகங்களையும் பரிசுத்தப்படுத்துகின்றதுமான ஆகாசகங்கை யென் னும் தேவநதியானது ஆதிதா இருக்கிறது. இதில் ஸ்நானம் செய்து செல்லும். இதில் ஸ்நானம் செய்தால் உட்கு மானிடத்தன்மை விலகி விடும். சோகமும் சிரமமும் பசையுமற்றவராகிர் என்று சொன்னான்.

தேவேந்திரன் இவ்விதம் சொல்லும்பொழுது, பிரத்யாபுடாகச் சீர்த்தை அடைந்த தர்மராஜாவானவர், தம்முடைய புத்திரரும் கொளவ ப்ரேஷ்டருமான யுதிஷ்டிரரை நோக்கி, 'ஓ! ஓ! ராஜே! சிறந்தப் பிரஜை யுள்ளவீன! புத்திரே! என்னிடத்தில் பந்தியினாலும் உண்மையான வாக்கியங்களினாலும் பொறுமையினாலும் இந்திரியங் களின் அடக்கத்தாலும் நான் உன்னிடத்தில் பிரதிபுள்ளவனானேன். ராஜே! என்னால் உன்னை இது மூன்றாவது பரிஷே செய்யப்பட்ட து. பார்த்திரே! நீ ஸ்வடாவத்திலிருந்து காரணத்தைக்கொண்டு சலிக்கச்செய்ய முடியாதவனாக இருக்கிறாய், நீ முன்னம் த்வைதவனத் தில் அரணியைக்கொண்டுபோன மானேத் தேடினபொழுது என்னால் கேள்விகெட்டும் பரிஷேக்கப்பட்டாய். அதனையும் தாண்டினாய். பாரத! ஸ்வர்க்காரகணகாலத்தில், திரௌபதியும் ஸ்ரீஹாதாரர்களும் மரித்த பொழுது, நாயின் வடிவத்தைத் தரித்த என்னால் மறுபடியும் நீ அவ்வி டத்தில் பரிஷேக்கப்பட்டாய். சிறந்த பாக்கியமுள்ளவீன! பிரதாக்க ளின் நிமித்தம் நீ (நாகத்தில்) நிற்கவிரும்புகிறாய் என்னும் இது மூன்ற வது. பரிசுத்தனும் பாபமற்றவனும் ஸுகமுள்ளவனுமாக இருக்கிறாய். பார்த்த! ராஜே! உன்னுடைய பிரதாக்கள் நாகத்தை அடையத்தகுந் தவர்களல்லர். இது தேவராஜனை பரிஷேந்திரனால் பிரரோகிக்கப்பட்ட மாயை. ஐயே! எல்லா அரசர்களாலும் நாகங்கள் அலப்பயம் பார்க்கப் பட்டத்தக்கவைகள். ஆகையால், உன்னால் ஒரு முகூர்த்தமாலம் இத்தம் பெரிய துக்கம் அடையப்பட்டது. ராஜே! ஸ்வப்ஸாசியாவது பீம ஸேனனாவது புருஷ்யரேஷ்டர்களான நகுல ஸஹதேவர்களாவது ஸத்ய மானலாங்குள்ளவனும் சூரனுடைய கர்ணனாவது நீண்ட காலம் நர

கத்தை அடையத் தகுந்தவர்களல்ல. ராஜபுத்திரியான திரௌபதியும் எவ்விதத்திலும் நாகத்தை அடையத்தகுந்தவளல்ல. பரதஸ்ரீஷ்டபீன! வா; வா, 'மூவுலகங்களிலும் செல்லுகின்றதான கங்கையைப் பார்' என்று சொல்லினர்.

இவ்வாறு சொல்லக்கேட்டவரும் உம்முடைய பாட்டனாரும் அரசருமான அந்த ராஜரிஷியானவர் தர்மதேவதையோடும் எல்லாத் தேவர்களோடும், தேவததியும் புண்ணியமானதும் பரிசுத்தியைச் செய்யின்றதும் ரிஷிகளால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டதுமான கங்கைக்குச் சென்று அதில் ஸ்நானம் செய்து மானிடசரீரத்தை விட்டார். அந்தத் தீர்த்தத்தில் நன்கு ஸ்நானம் செய்த தர்மராஜரான யுதிஷ்டிரர், பிறகு, தில்யமான சரீரமுள்ளவரும் பகையும் மனலருத்தமும் அற்றவருமானார். பிறகு, புத்திமானும் கொளவராஜருமான அவர், தேவர்களால் சூழப்பட்டவரும் தர்மத்தோடுகூடியவரும் மஹரிஷிகளால் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டவருமாகப் புருஷஸ்ரீஷ்டபீனர்களும் சூரர்களுமான அந்தப் பாண்டவர்களும் திருதராஷ்டிரகுமாரர்களும் எந்த இடத்தில் கோபமற்றவர்களாகத் தம் ஸ்தானங்களை அடைந்திருக்கிறார்களோ அவ்விடம் சென்றார்.

நான்காவது அத்தியாயம்.

-----20-----

(யுதிஷ்டிரர் ஸ்வர்கத்தில் கிருஷ்ணக் கர்ணன் முதலியவர்களைக் கண்டதும், தம்நம் இடத்தை அடைந்த திரௌபதி புத்திரி முதலியவர்களை இத்திரை யுதிஷ்டிரருக்குக் காட்டியதும்.)

பிறகு, யுதிஷ்டிரராஜர், தேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் மருக்கணங்களாலும் ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டு அந்தக் கௌரவ ஸ்ரீஷ்டபீனர்கள் இருக்கும் இடம் சென்றார். குந்தியின் குமாரரான அவர், அவ்விடத்தில் சீரம்மத்தினுடையதான சரீரத்துடன் கூடியவரும் முன்பு பரீக்ஷப்பட்ட அந்தச் சரீரத்துடன் ஒத்திருப்பதினாலேயே அறிவிக்கப்பட்டவரும் தம் சரீரத்தினால் ஜவலிக்கின்றவரும் கோபவனமைகளும் சிறந்தவைகளும் புருஷபடிவமுள்ளவைகளும் தில்யமானவைகளுமான சகரம்

1. வேறபாடம்.

2. 'பிரம்யாவினால் சூரர்களைத் தடுத்த' என்பது பழைய உரை.

முதலான அஸ்திரங்களால் ஸேஷிக்கப்பட்டவரும், வீரனும் அழகிய கார்தியுள்ளவனுமான அர்ஜுனனும் உபாவிக்கப்பட்டிருக்கின்றவரும், அவ் வித ஸ்வரூபமுள்ளவரும் மதுஸூதனருமான கோவிந்தரைக்கண்டார். புருஷ்யரேஷ்டர்களும் தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்டவர்களுமான அவ் வீருவர்களும் யுதிஷ்டிரரைப் பார்த்து வழக்கம் போலப் பூஜை செய்தார்கள். குருநந்தனரான யுதிஷ்டிரர், பிறகு, அஸ்திரதாரிகளுள் சிறந்தவனும் பன்லிரண்டு ஸலிரியர்களைடுகடினவனுமான கர்ணனை வேறு இடத்தில் பார்த்தார். பிறகு, வேறு இடத்தில், மருக்கணத்தால் குழிப் பட்டவனும் பிரபுவும் அந்தச் சரீரத்தோடேயே இருப்பவனும் சரீரமுள்ள வாயுயின் பக்கத்தில் திவ்யமான சரீரத்துடன் இருப்பவனும் சிறந்த ஒளியுள்ளவனும் மேலான வலித்தியை அடைந்தவனுமான பீமஸேனைப்பார்த்தார். குருநந்தனர், அவ்வாறே, அபுவினீதேவர்களுடைய ஸ்தானத்தில் தம் தேஜஸினால் ஜ்வலிக்கின்றவர்களான நகுலீவாயும் ஸஹதேவனையும் பார்த்தார். அவ்வாறே, தாமரை பவர்களாலும் குவளைமலர்களாலுமாகிய மலையை அணிந்தவனும் சரீரத்தால் ஸ்வர்க்கத்தை விளங்கச் செய்பவனும் ஸலிரியன்போன்று ஒளியுள்ளவளுமான திரௌபதியைப் பார்த்தார். அப்பொழுது, யுதிஷ்டிரராஜர் விரைவாக அவளைத் தொடங்கிவிட்டார்.

பிறகு, தேவராஜனும் பகவானுமான இந்திரன் அவரை நோக்கி, 'யுதிஷ்டிரரே! இவள், கர்ப்பத்தில் பிறவாதவனும் உலகங்களுக்குப் பிரியமானவனும் புண்ய ஸம்பந்தமுள்ளவளுமான லக்ஷ்மி. இவள் உமக்காகத் திரௌபதி வடிவமெடுத்துக்கொண்டு மானிடத்தன்மையை அடைந்தாள். இவள் உங்களுடைய போகத்திற்காகப் பரமசிவனும் படைக்கப்பட்டிருக்கிற பதனுடைய குலத்தில் பிறந்தாள். உங்களாலும் அடிக் கப்பட்டாள். ராஜரே! சிறந்த பாக்கிமுள்ளவர்களும் அக்ஷிரி னுடைய ஒளிப்போன்ற ஒளியுள்ளவர்களும் அளவற்ற பராக்ரமமுள்ளவர்களான இந்த ஐந்து கந்தர்வர்களும் உங்களுக்குப் திரௌபதிக்குள் புகுந்தீர்கள். திருகராவட்டிரனென்னும் பண்டிதனான கந்தர்வராஜனைப் பாரும். நீர் இவளைத் தந்தையின் மூத்த பிரேதா என்று தெரிந்து கொள்ளும். இவன், சூத்திரின் குமாரனும் அக்ஷிரின் ஒளிப்போன்று ஒளியுள்ளவனும் ஸலிரியருமாரனும் சதிகர்பீரேஷ்டனும் சரீரதா யென்று பிரவித்திபெற்றவனுமான உள்முடைய மூத்தகஸிஹோதரன்; ஆதிப்பக்களுடன்கூடி விளங்குகிறான். புருஷ்யரேஷ்டனை இவனைப்

1. 'எல்லாவற்றையும் வினவ விருப்பினர்' என்பதுவேதபாடம்.

பாரும். ராஜர்ப்ரேஷ்டரே! நெலும், மஹாரதர்களான கிருஷ்ணிகளோ
யும் அந்தகர்நீளையும் ஸாத்யகி மருதவான வீரர்களையும் மிக்க பலமுள்ள
வர்களான போஜர்களையும், ஸாத்யர்கள் தேவர்கள் கிப்ரவேதேவர்கள்
மருத்துக்கள் இவர்களுடைய கூட்டங்களில் பாரும். சந்திரனோடு
சேர்ந்திருப்பவனும் ஸுபத்திரைரின் புத்திரனும் (ஒருவரானும்) ஜயிக்
கப்பட்டாதவனும் சிறந்த வில்லாளியும் சந்திரனும்ருச் சமமான காந்தியுள்
வனனுபான அசினெயுபாவ) பாரும் உம்முடைய சிதாவும் சிறந்த
வில்லாளியுமான இந்தப் பரந்திவாவைவர் குந்தியுடனும் மாநியுடனும்
கூழ் விமானத்துடன் எவ்வொழுதும் என்னுடைய அருகில் வருகிறார்.
வஸுக்களுடன் சேர்ந்தவரும் சந்திரனின் புத்திரரும் அரசருமான
பீஷ்மனைப் பாரும். சிநுவுறன்பதிரின் பக்கத்தில் குருவான இந்தத்
தீரோவைகாரி பாரும். பாண்டவரே! மந்தாமுள்ள இந்த மன்னர்களுள்
உம்முடைய புத்தகீரர்களுள் சந்தகர்நீளும் ஸாஷர்களுள் ஸாஷர்
புணர் ஜனங்களுடனும் கூடிவாங்காமல் செல்லுகின்றனர். சில அரசர்
கள் குவ்வயகர்களுடைய கதினா அடைந்தார் நம். பரிசுத்தமான னாக்கும்
புத்தியும் செர்வையார் உடையவர்காரல் சீர்த்தைவிட்டு ஸ்வர்க்கம்
ஜயிக்கப்பட்டது என்று கூறினார் என்று சொன்னார்.

இந்தாவது அந்யாயம்

—(0)—

(பிஷ்மர் முதலியவர்களை ஸ்வர்க்கத்தை அனுபவித்துத் தந்தம்
தேவநுபத்தி கடைத்ததும், ஜனமேஜயர் ஆஸ்தீகர்
முதலியவர்களைப் புலித்தையாகத் தை முடித்து
ஹஸ்திபுபும வந்து அகாட்சி செய்ததும்,
ஸுதீதீ பரந்தகவையை முடித்து அதன்
மஹிமையைக் கூறியதும்.)

ஜிஹ்வீமஜயர், “மஹாத்மாவக்களான பிஷ்மர் தூரீயாவர் ஜிருவா
கூறார் திருதரகாஷ்டிரரானும் ஸிவபுடன் தருபதன் இருவர்களுள் சங்க
னும் உத்தராவார் திருஷ்டதேவனும் ஜயபந்தீயான ஸாத்யஜித் என்னும்
அந்தஅரசனும் துரிவிபாகனானும் புத்திரர்களுள் ஸுபல புத்திரனை
சகுனியும் பராக்ரமசாலிகனானும் புத்திரர்களுள் அரசனை ஜயத்

1. தேவலோக வரலிகளில் ஒருவனாயார்; ராக்ஷஸ் என்னும் பொருளில்
யடங்குகிறது.

ரதனும் கலீபாக்கசன் முதலானவர்களும் சொல்லப்பட்டாதவர்களான மற்றவர்களும் சொல்லப்பட்டவர்களும் வீரர்களும் ஜவலிக்கின்ற சவீரமுள்ளவர்களுமான மற்ற அரசர்களும் எவ்வக்கத்தில் எவ்வளவு காலம் இருந்தார்கள்? அதனையும் எனக்குச் சொல்லும். பிராம் மஹாபரேஷ்டரே! அல்லது, அவர்கள் அவகிடத்திலேயே எந்நாளும் இருந்தார்களா? அந்தப் புருஷபரேஷ்டர்கள் கர்மங்களின்முடிவில் எந்தக் கதியை அடைந்தார்கள்? பிராம்மண பரேஷ்டரே! இதனை (உம்மால்) சொல்லப்பட்டு நான் மேல்க விருப்புகிறேன். நீர் எல்லாவற்றையும் ஜவலிக்கின்ற தவத்தால் பார்க்கிறீரல்லவா?" என்று வீரன் வினார். இவ்வந்தம் வினவப்பட்டவரும் மஹாத்மாவான விபாஸரால் அனுமதி கொடுக்கப்பட்டவரும் பிரம்மரிஷியுமான அந்த வைதம் பாயனர் அந்த அரசருக்கு (அவற்றை) விரித்துரைக்கக் தொடங்கினார்.

“மனிதர்களுக்குப் பிரவே! ராஜே! பரதபரேஷ்டரே! கர்மங்கள் முடிந்தவுடன் எல்லாசாலும் அடையத்தகுந்ததும் தேவர்களுக்கும் சஹஸ்வமுமான இதைக் கேளும். கௌரவ்யரே! இதைச் சிறந்த தேஜஸுள்ளவரும் தியை மீத்திரமுள்ளவரும் பிரதாபமுள்ளவரும் புராதனரும் சிறந்த விபாஸமுள்ளவரும் ஆழ்ந்த புத்தியுள்ளவரும் எல்லாவற்றையுமறிந்தவரும் எல்லாக் கர்மங்களின் கதியையும் அறிந்தவருமான விபாஸமுனிவர் சொன்னார். ‘கர்மங்களின் முடிவில் தங்கம் சவீரத்தைய அடைந்தார்கள்’ என்று அவரால் சொல்லப்பட்டது. பரதபரேஷ்டரே! சிறந்த பராக்ரமமுள்ளவரும் சிறந்த ஒளியுள்ளவருமான பிரதாபரானவ்வஸுக்களையே அடைந்தார். எட்டு வஸுக்களோ காணப்படுகின்றவரல்லவா? துவேரணாசானவர், அக்ஷிரலின் புத்திரர்களுள் சிறந்தவரான திருஹஸ்யாதிரினிடம் பிரவேசித்தார். ஹாரத்திக்யனான திருதவம்மரேவாமருத்தகவந்தனில் பிரவேசித்தான். ப்ரப்யும்கன் வந்ததுபோல வஸுக்களுளரிடம் ப்ரவேசித்தான். திருதராஷ்டிரனும் அவனுடன்கூடப் புகழ்பெற்றவரான காந்தாரியும் அடைவதற்கு அரியனவான குமீபரனுடைய உலகங்களை அடைந்தார்கள். பாண்டிவானவன் இரண்டி பத்தினிகளுடனும் மஹேந்திரனுடைய ஆஸயம் சென்றான். விராடன் திருபதன் இருவர்களும் அரசனான திருஷ்டரேகதையும் நிசடனும் அக்ரூரரும் ஸாம்பனும் பாணுவும் கம்பனும் விதாசநனும் பூசிபரவஸும் சலனும் பூபதியான பூசிபும் கம்ஸனும் உக்ரஸேனனும் வஸுதேவரும் புருஷபரேஷ்டனான உத்தரனும் (அவனுடைய) பிரதாவான சங்க

ஊம் ஆகிய புருஷப்பிரேஷ்டர்களான அவர்கள் விஸ்வேதேவர்களிடம் பிரவேசித்தார்கள். சிறந்த பரமரமுன் ாவனும் பிரதாபமுள்ள வனும் ஸோமபுத்திரனுமான வர்ச்சல் என்பவன் புருஷப்பிரேஷ்டனான அர்ஜுனனுக்கு அபிமன் புவன் னும் புத்திரனாகப் பிறந்தான். தம்மா த்மாவும் மஹாரதனுமான அவன் ஓரிடத்திலும் மற்ற மணிகளும் செய்யப் படாததான ித்தத்தை சஷத்திரிய முறையடி செய்து கர்மாவின் முடிவில் ஸோமனிடம் பிரவேசித்தான். புருஷப்பிரேஷ்டமே! கொல்லப் பட்டவனான கர்ணன் ஸலியனிடத்தில் பிரவேசித்தான். ரகுனி துவா பரத்தை அடைந்தான். சிருஷ்டத்யாயன் அக்னியை அடைந்தான். சிருதராஷ்டிரனுடைய புத்திரர்கொல்லாரும் ராஜஸ்களை அடைந் தார்கள். விதுரரும் யுதிஷ்டிரராரும் தம்மரவிட்டத்திலேயே பிர வேசித்தார்கள். பகவானும் தேவருளான பலராமர் பிரதாமஹரு டைய ஆஜனையினால் யோகம் செய்து பாதாபத்தில் பிரவேசித்துப் பூயிணைத் தரித்தார். தேவர்களுக்கும் தேவரும் ஸகாதனரும் பிர வலித்திபெற்றவருமான அந்த நாராயணருடைய அச்சமான வாஸு தேவிரோ (காம் பெர்யவேண்டிய) காரியத்தின் முடிவில் அவரிடத்தி லேயே பிரவேசித்தார். ஜன்மேஜயிரே! வாஸுதேவருடைய மனைவிகளான அந்தப் பதினாறுபிரம் ஸ்சிகளும் (சிறிது) காலத்தில் ஸைவதீயின் முழுதி அதில் சீரங்களை விட்டுவிட்டு ஸ்வர்க்கம் சென்று அபஸரஸுக ளாகி மறபடியும் வாஸுதேவரிடம் சென்றார்கள். அந்தப் பெரிய பொயில் கொல்லப்பட்டவர்களும் வீரர்களும் மஹாரதர்களுமான கிடோக்கசன் முதலானவர்கள் தேவர்களையும் பரதர்களையும் அடைந் தார்கள். அரசிரே! துர்யோதனனுக்கு வஹரயங்காயிருந்த எந்த ராசந்தஸர்கள் (என்னால்) கொல்லப்பட்டார்கள் அவர்கள் கிரமமாக மிகச் சிறந்தவைகளான எல்லா உலகங்களையும் அடைந்தார்கள். புருஷ ப்ரேஷ்டர்கள், இந்திரன் சூரியன் வருணன் இவர்களுடைய உலகங் களை அடைந்தார்கள். சிறந்த ஒளியுள் ளவிரே! பாரதிரே! கொளவர்கள் பாண்டவர்கள் இவர்களுடைய இந்த எல்லாச் சரித்திரத்தையும் உமக்கு முழுதும் விஸ்காரானகர் ரெயன்னேன்" என்று சொன்னார்.

அந்த ஜனமேஜயராஜர், பாசகர்மங்களில் இடைக் காலங்களில் பிராம்மணப்பிரேஷ்டரான வைஷ்ணவனிடமிருந்து இதைக் கேட்டு மிக்க ஆச்சரியமடைந்தவரானார். பிறகு, யாஜுக்கர்கள் அவருடைய

1. 'அனந்த' என்பது மூலம்.
2. பாசகம் செய்விப்பவர்கள் சரித்திரஞ்சர்கள்.

அந்தக்கர்வாவை முடிவுபெறச் செய்தார்கள். ஆஸ்திகரும் ஸர்ப்பங்களை விடுதலை அடையுமடி செய்து ஸந்தோஷமுள்ளவரானார். பிறகு, ஜனமே ஜயர் அந்த எல்லாப் பிராம்மணர்களையும் தகழிணைகளால் ஸந்தோஷ மடையுமடி செய்தார். ஜனமேஜயராஜரால் சூழிக்கப்பட்டவர்களான அவர்களும், பிறகு, வந்ததுபோலச் சென்றார்கள். அந்த ஜனமேஜயராஜ ரும் அந்தப்பிராம்மணர்களை அணுப்பிவிட்டு ஸந்தோஷத்துடன் தஷ சிலையிலிருந்து மறுபடியும் ஹஸ்திபுரம் வந்தார். ஜனமேஜயராஜ ருடைய ஸர்ப்பயாகத்தில் வியாலுருடைய அனுமதியினால் வைசம்பாயன ரால் சொல்லப்பட்டதும் (என்னால்) நன்கு அறிப்பப்பட்டதுமான இக்கச் சரித்திரத்தை முழுதும் சொன்னேன்.

பிராம்மணரே! புண்யமும் பவித்ரமும் உத்தமமான இகி ஹாஸபென்று பெயருள்ள இந்தக்கிரந்தயானது, ஸத்யவாதியும், ஸர்வஜனரும், விதியை அறிந்தவரும், தர்மத்தைப்பற்றிய ஞானமுள்ளவரும், வித்வானும், அதீந்திரியரும், பரிசுத்தரும், தவத்தால் பரிசுத்தமாகச் செய்யப்பட்ட சித்தமுள்ளவரும், ஸுஸ்வயத்திலிழைபெற்ற வரும், ஸாக்ஷியமும் யோகமுமுள்ளவரும், அநேக தந்திரங்களை நன்கு அறிந்தவரும், மஹாத்மாக்களான பாண்டவர்கள் மிகுதியான செல்வ மும் பராக்ரமமுமுள்ள மற்ற ஷத்திரியர்கள் இவர்களுடைய கீர்த்தியையும் தேவர்களுக்கும் தேவரும் சார்ங்கபாணியான வாஸுதேவருடைய விளையாட்டையும் எல்லாத் தேவர்களுடைய அம்சங்களின் பிறப்பையும் ஸாயுஜ்யத்தையும் உலகத்தில் பிரலித்தப்படுத்துகின்றவருமான வியாஸ முனிவரால் தியாயிரஷ்டியினால் பார்த்துச் செய்யப்பட்டது. வித்வானும் பிராம்மணரேஷ்டனுமான எவன் இதைப்பார்வங்களில் கேட்பீனான அவன் பாவங்களை உதறியவனும் ஸவர்க்கத்தை அறிந்தவனுமாகி மோஷத்தை அடையத் தகுந்தவனாகிறான். வியாலரால் செய்யப்பட்ட இந்த வேதத்தை முழுதும் எவன் மனவடக்கத்துடன் கேட்பீனான (அவனுடைய) பிரம்மஹத்தியினால் உண்டுபண்ணப்பட்ட பாபமும் அந்த ஷணத்திலேயே நசிக்கிறது. எவன் இதைப் பார்த்தத்தில் பிராம்மணர்களை அருவினிருந்துகொண்டு ஒருபுலகத்தில் காண்கிலொரு பாகத்தை யாவது கேட்கச் செய்வீனான அவனுடைய சித்ருக்களை அன்னமும் பானமும் குறைவின்றி அடைகின்றன. ஸாயங்காலத்தில் மஹாபார தத்தைப் படித்தால் பகலில் இந்திரியங்களாலும் மனத்தாலும் செய்த

1. இந்திரியங்களை வசப்படுத்தினவர்.
2. வித்தாந்தங்களை
3. 4. வேதபாடம்.

பாபத்தினின்ற விடப்படுவான். பிராம்மணன் காலையில் மஹாபாரதத்
 தைப்படித்தால், ஸ்திரீகளுடைய கூட்டங்களால் சூழப்பட்டு இரவில்
 செய்தபாபத்தினின்ற விடப்படுகிறான். இது 1 மஹத்தாக இருப்பதினாலும்
 2 பாரமுள்ளதாக இருப்பதினாலும் மஹாபாரதமென்று சொல்லப்
 படுகிறது. இதனுடைய 3 இருக்கத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் எல்
 லாப் பாவங்களிலிருந்தும் விடப்படுகிறான். பதினெட்டுப் புராணங்
 களும் எல்லாத் தர்மசாஸ்திரங்களும் அங்கங்களுடன் கூடின வேதங்
 களும் ஒரு தட்டிலும் பாரதம் ஒரு தட்டிலும் இருக்கின்றன. மஹாத்
 மாவம் பதினெட்டுப் புராணங்களையும் செய்தவரும் வேதத்திற்குப்
 பெருங்கடவையிருப்பவருமான அந்த முனிவருடைய இந்த வலிமாத
 மானது கேட்கப்பட்டும். பிரபுவும் பகவானுமான வியாஸமுனிவர்,
 சிறந்ததும் புண்யமுமான இந்தப்பாரதம் முழுதீனையும் மூன்றுவருஷங்
 களில் செய்தார். ஜயமென்று பெயருள்ள (இந்த) மஹாபாரதத்தை
 எப்பொழுதும் பக்தியுடன் கேட்டால் அவனுக்குச் செல்வமும் புகழும்
 கல்யாணம் எப்பொழுதும் சேர்ந்தே உண்டாகின்றன. பரதய்ரேஷ்டரே!
 அறம் பொருள் இன்பம் வீடுகளைப்பற்றி இதில் உள்ளதானன் மற்றதி
 லும் இருக்கின்றது. இதில் இல்லாதது ஓரிடத்திலும் இல்லை. ஜய
 மென்று பெயருள்ள மஹாபாரதமானது எப்பொழுதும் எவ்விடத்தில்
 படிக்கப்படுகிறதோ அவ்விடத்தில் ஸ்ரீயும் கீர்த்தியும் வித்தையும் எப்
 பொழுதும் ஸந்தோஷமாக இருக்கின்றன. அக்காலத்தில் ஜனமேஜயர்
 முதலான அரசர்களும் ஆஸ்திகர் முதலான பிராம்மணர்களும் தர்மதத்
 தன் முதலான வைஸ்யர்களும் ஸோம்யவாஸ்யன் முதலான சூத்திரர்
 களும், பாரதத்தைச் சொல்லுகின்றவரும் பிரம்மரிஷியும் மஹாகுருவு
 மான வைசம்பாயனரைப் பொறுசீடத்தில் வீற்றிருக்கச் செய்து மஹா
 குருவான அவரை லக்ஷம் சிஷ்கங்களாலும் பதினாயிரம் சிஷ்கங்களா
 லும் ஆயிரம் சிஷ்கங்களாலும் நூறுசிஷ்கங்களாலும் பத்து சிஷ்கங்களா
 லும் பூஜித்தார்கள். மரித்தபிழிக்கும் புத்திரனுள்ளவன் பத்து சிஷ்கங்
 களைக்கொடுத்து மரிக்காதபுத்திரனுள்ளவனானான். ஜவரம்முதலானவியா
 திகளுள்ளவன் நூறு சிஷ்கங்களைக் கொடுத்து வியாதியற்றவனானான். ஸந்
 ததியில்லாதவன் ஆயிரம் சிஷ்கங்களைக்கொடுத்துப் புத்திர ஸந்ததியுள்ள
 வனானான். அவர்கள் ஆயுளையும் ஆரோக்கியத்தையும் ஐஸ்வரியத்தையும்

1. பெரிதாக இருப்பது
 2. செளவமுன்னது.
 3. பெயரின் உறுப்புக்களைப் பிரித்துப் பொருள் சொல்வது.
- R. 3.

அன்னத்தையும் புத்திரர்களுக்கும் அடைந்தார்கள். ஸுவர்ணத்தையும் வெள்ளியையும் மரத்தினத்தையும் எல்லா ஆபரணங்களையும் எல்லாஸாமக் ரிகளோடுகூடினதும் புதையலுடனும் பொக்கசத்துடனும் கூடினதும் செங்கல்லுகளாவாகிய சுவர்களுடன் கூடினதும் அக்னிபாதை முதலானவை அற்றதும் தேவர்களைப் பூஜிப்பதற்கும் அக்னிலேறாதரம் முதலானவை செய்வதற்கும் படிப்பதற்குமுள்ள விடுகளுள்ளதும் உள்ளிலும் வெளியிலும் மதில்களுள்ளதும் உப்பரிகைகளுடன் கூடினதும் கோசாலிகளுடன் கூடினதுமான வீட்டை ஸ்வர்க்காரோஹணபர்வத்தைக் கேட்டுக் காலத்தில் தனித்தனியாகவாவது சேர்த்தாவது கொடுக்கவேண்டும். மோசத்தில் விருப்பமுள்ளவனாகக் கொடுத்தால், (அவனுக்கு) மறுபடியும் பிறப்பில்லை. ஆசையுள்ளவனாக இருந்தால் பிரம்ம கல்பம் வரையில் பிரம்மாவின் கிருஹத்தில் ஸுகமாக வலிப்பான். புராணத்தின் முகமாக வேதாந்தஜ்ஞானமானது அடையப்படுகிறது. ஆகையினால், அவர் குருவென்று சொல்லப்பட்டார். அவரைப் பூஜிப்பது சர்வரூப பூஜையாகும். பாரதத்தைச் சொல்லுகின்றவனையும் கேட்பவர்களையும் எழுதுகின்றவர்களையும், லிப்தர்களும் பாமரிஷிகளும் மிக்கஸந்தோஷத்துடன் பூஜிக்கிறார்கள். மஹாபாரதத்தைச் சொல்பவனை இவ்வுலகில் எந்தமனிதர்கள் பூஜிக்கவில்லையோ அவர்களுடைய எல்லாநற்கர்மங்களும் நசித்துவிடும் தேவர்களும் சசிப்பார்கள். ஜயமென்று பெயருள்ள இந்த இதிஹாஸமானது ஜயத்தை விரும்புகின்ற அரசனாலும் அரசகுமாரர்களாலும் கர்ப்பினியான ஸ்திரீயினாலும் கேட்கத்தக்கது. ஸ்வர்க்கத்தை விரும்புகின்றவன் ஸ்வர்க்கத்தை அடைவான். ஜயத்தை விரும்புகிறவன் ஜயம் பெறுவான். கர்ப்பினியானவன் புத்திரனையாவது மிக்க பாக்கியமுள்ள புத்திரியையாவது அடைவான். நித்யலிப்தரும் முக்திபெற விரும்புமுள்ளவரும் பிரபுவமான வியாஸர் இந்தப் பாரதத்தின் ஸந்தர்ப்பத்தைத் தர்மத்தில் விருப்பத்துடன் செய்தார். அவர் (நான்கு) வேதங்களையும் காட்டிலும் வேறான அறுபது லக்ஷம் ஸம்ஹிதைகளைச் செய்தார். (அவற்றுள்) தேவலோகத்தில் முப்பது லக்ஷங்களும் பித்ருலோகத்தில் பதினைந்து லக்ஷங்களும் யசுலோகத்தில் பதினான்கு லக்ஷங்களும் வைக்கப்பட்டனவென்று அறியவேண்டும். ஒரு லக்ஷம் ஸம்ஹிதைகள் மரளி-லோகங்களில் சொல்லப்பட்டன. நாரதர் தேவர்களுக்கும், அலிப்தரென்னும் தேவவர் பித்ருக்களுக்கும், சுகர்

1. 'பிராமணனாலும், அரசனாலும்' என்பது வேறுபாடாம்.

2. கதைபின் பொருத்தம். 3. பித்தர்களின் சேர்க்கை.

ராஷ்டிரஸர்க்காரும் யாஷ்டிரஸர்க்காரும், வைசம்பாயனர் மனிதர்களுக்கும் சொன்னார்கள். சொன்னகீரே! புண்யமும் சிறந்த அர்த்தமுள்ளதும் வேதத்திற்கொப்பானதும் விபாஸரால் சொல்லப்பட்டதுமான இந்த இதிஹூஸத்தை எவன் பிரம்மணனை முன்னுல்வைத்துக்கொண்டு கேட்கிறானோ அந்தமனிதன் இவ்வுலகில் எல்லா இஷ்டங்களையும் கீர்த்தியையும் அடைந்து மேலான விரித்தியையும் அடைவான். இதில் எனக்கு ஸம்சயமில்லை. புண்யமான இந்த ஸம்ஹிதையைப் புத்திரரான சகருக்கு ஒதுவித்த விபாஸரிடத்தில் மிக்க ப்ரததைபுடனும் பத்திபுடனும் ப்ரலோகத்தின் நான்கிலொருபாகத்தையாவது படித்துப் பிறருக்குச் சொல்பவன் பாரதத்தை (முழுதும்) அத்தியயனம்செய்த புண்ணியத்தை அடைந்து (மேலான விரித்தியை அடைவான்). (அவ்வால்) 'ஸம்ஸாரங்களில் அஹ்விக்கப்பட்டவர்களும் வந்திருக்கிறவர்களும் வரப்போகின்றவர்களுமான ஆயிரக்கணக்கான நாய் தந்தையர்களும் நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் மனைவிகளும் (மேலான கதியை) அடைவார்கள். ஆயிரக்கணக்கான ஸந்தோஷகாரணங்களும் நூற்றுக்கணக்கான பயகாரணங்களும் தினந்தோறும் ருடனை அடைகின்றன; பண்டிதனை அடைகிறதில்லை. நான், கைகளை உயரத் தூக்கிக்கொண்டு உரக்கச் சொல்லுகிறேன். என்னுடைய வார்த்தையை ஒருவரும் கேட்கவில்லை. தர்மத்தால் பொருளும் இன்பமும் உண்டாகின்றன. அந்தத் தர்மம் ஏன் அஹ்விக்கப்பட்டதில்லை? காமத்தினாலாவது பயத்தினாலாவது ஆஸாபினாலாவது சீவனத்தின் நிமித்தமாகவாவது தர்மத்தை ஒருகாலும் விடக்கூடாது. தர்மம் நித்யமானது. ஸுகதுக்கங்களோ அநித்யமானவை. ஜீவன் நித்யமானது. அதற்குக் காரணமோ அநித்யமானது' என்னும் இந்தப் பாரதவாசித்திரியை எவன் விடியற்காலையில் எழுந்திருந்து படிப்பானோ அவன் பாரதத்தைப்படித்த பயனை அடைந்து பரப்ரம்மத்தை அடைவான். பெருமை பொருந்திய ஸமுத்திரமும் இமயமலையும் இரண்டும் ரத்தினங்களுக்கு நிகிலென்று பிராஸித்தமானவைகளாக இருப்பதுபோல் பாரதமும் (ரத்தினங்களுக்கு நிகியாகச்) சொல்லப்படுகின்றது. வித்வானானவன் விபாஸரால் செய்யப்பட்ட இந்த வேதத்தைப் பிறருக்குச் சொன்னால், பொருளை அடைவான், எவன் மிக்க மனவடக்கத்துடன் இந்தப்பாரதமென்னும் ஆக்யானத்தைப்படிப்பானோ அவன் சிறந்தவிரித்தியை அடைவான். இது விஷயத்தில் எனக்கு ஸந்தேகமில்லை. எவன் விபாஸருடைய உதிகளினின்று வெளிப்பட்ட தர்ம அறியமுடியாதமஹிமைபுள்ளதும்

புண்யமும் பவித்ரமும் பாவத்தைக் கவர்வதும் சுபமுமான பாரதத்தை (ஒருவர்) சொல்லும்பொழுது நன்கு தெரிந்துகொள்கிறானே அவனுக்குப் புஷ்கராஜலங்களில் ஸ்நானத்தினால் என்ன பயன்? ஸு-வர்ணத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட நூறு பசுக்களை வேதத்தை அறிந்தவனும் அதிகமானசாஸ்திரங்களைப் படித்தவனுமான பிராம்மணனுக்குக் கொடுப்பவனுக்கும் புண்யமான பாரதகதையை எப்பொழுதும் கேட்பவனுக்கும் ஸமமான பயன்கிடைக்கின்றது. ஆஸ்திகனும் புத்தியுள்ளவனுமான புருஷன் ப்ரதத்தையேடு கூடினவனும் ஸந்தோஷமுள்ளவனுமாக இருந்துகொண்டு (பாரதத்தைக்) கேட்டால் மிக்க இஷ்டமான விருப்பத்தை பெல்லாம் அடைவான். எந்த விதவான் சுந்தனாக இருந்துகொண்டு தாமரைமலர்பேரல நீண்டகண்களுள்ளவரானவாஸு-தேவரை நினைத்துக் கொண்டு அவரிடத்தில் சென்ற மனமுள்ளவனாகிப் புண்யமும் சிறந்த பொருளுள்ளதும் வேதத்திற்கொப்பானதுமான இந்த இதிஹாஸத்தைப் பிராம்மணனை முன்னால் வைத்துக்கொண்டு (மற்ற) வர்ணத்தார் முதலானவர்களைக் கேட்கும்படி செய்வனே அவன் எல்லாப்பாவங்களும் தொலைந்து பரிசுத்தமான ஆத்மாவுள்ளவனாகி இவ்வுலகில் புகழ் பெற்றுப் போகங்களை அடைந்து சிறந்த ஸுகத்தை அனுபவித்து, பிறகு, கியாஸருடைய அணுக்கிரஹத்தால் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைவான். த்விஜனாவன் இதனை முழுதும் தெரிந்துகொண்டால் எல்லா வேதங்களின் அர்த்தங்களையும் அறிந்தவனும் எப்பொழுதும் புஷிக்கத்தக்கவனும் கொள்கிக்கத்தக்கவனுமாவான்” என்று சொன்னார்.

ஸ்வ வ ர் க் க ர ி ர ஹ னை பர் வ ம் மு ற் றி ற் று.

*மஹாபாரதப்ரவணலிதி அத்யாயம்.

-:0:-

ஜனமேஜயர், “பகவானே! வித்வான்கள் பாரதத்தை எந்த விதியுடன் கேட்கவேண்டும். பயன் என்ன? இதைப் பாராயணம் செய்யுமா”

“இந்த அத்யாயம் ஹரிவய்சத்தில் உள்ளது. மஹாபாரதத்தைப் படிப்பவர்களின் உபயோகத்திற்காக இங்கே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

1. ‘பாஷேஷு’ என்பது மூலம்; மஹாபாரதத்தை விதிப்படி ஒரு முறைப்படித்து முடிப்பது’ என்பார். ‘ஒருமுறை உட்கார்த்த படித்து முடிக்குப் அளவு’ என்பது இங்கிலீஷ் பொழிபெயர்ப்பு.